Lietas Nr. 117011915
Lietas arhīva Nr. 104AA-0122-16/20

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 23.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis G.Kveska
tiesneses L.Šteinerte un I.Vīgante

izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas materiālus sakarā ar /pers. A/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2015.gada 16.oktobra spriedumu, saskaņā ar kuru atstāts negrozīts Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 28.maija lēmums Nr.22.11/L-21847, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Aprakstošā daļā

2014.gada 18.augustā Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu pārvaldes (turpmāk VID NP) galvenā nodokļu inspektore S.Bramane sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. BE 038905 /pers. A/, par to, ka biedrība "/nosaukums/" (NMR kods /numurs/, nav atsaukusies uz VID NP Rīgas Vidzemes priekšpilsētas klientu apkalpošanas centra 2014.gada 22.maija brīdinājumu Nr.8.46.2/23657 līdz 2014.gada 9.jūnijam iesniegt gada pārskatus par periodu no 2010.gada līdz 2013.gadam.

Protokolā norādīts, ka līdz ar to /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 166.^{6}panta otrajā daļā (lietas 20.-21.lpp.).

VID Nodokļu pārvaldes Rīgas Vidzemes priekšpilsētas klientu apkalpošanas centra vadītāja pienākumu izpildītāja R.Raubišķe 2014.gada 27.augustā pieņēma lēmumu Nr.F12/BE 038905, ar kuru nolēma par LAPK 166.^{6}panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu piemērot biedrības "/nosaukums/" amatpersonai /pers. A/ naudas sodu EUR 170,00 (simts septiņdesmit *euro*) (lietas 17.-18.lpp.).

/pers. A/ minēto lēmumu pārsūdzēja un VID ģenerāldirektore 2015.gada 28.maijā pieņēma lēmumu Nr.22.11/L-21847 ar kuru atstāja negrozītu 2014.gada 27.augusta lēmumu Nr.F12/BE 038905 par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības (lietas 7.-10.lpp.).

/pers. A/ VID Lēmumu pārsūdzēja tiesā un ar Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2015.gada 16.oktobra spriedumu Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 28.maija lēmums Nr.22.11/L-21847 atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Pirmās instances tiesa spriedumā atzinusi, ka lietas materiālos esošie pierādījumi, kas detalizēti izklāstīti VID amatpersonu pieņemtajos lēmumos, ir pietiekami, atzīstami par ticamiem un pieļaujamiem, lai secinātu, ka biedrība "/nosaukums/" nav iesniegusi gada pārskatus par periodu no 2010.gada līdz 2013.gadam. Savukārt /pers.A/ laika periodā no 2008.gada 3.septembra līdz 2014.gada 29.augustam bija biedrības "/nosaukums/" valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt biedrību kopā ar vismaz 5 valdes locekļiem, ko pats sūdzības iesniedzējs nepastrīd.

Tiesa konstatējusi, ka no lietas materiāliem neizriet un arī pats /pers. A/ nav iesniedzis pierādījumus, ka biedrības dokumentos (statūtos vai citos iekšējos biedrības normatīvos aktos) būtu noteikts amatpersonu pienākumu sadalījums.

Spriedumā atsaucoties uz administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem un VID ģenerāldirektores I.Pētersones 2015.gada 28.maija lēmumu Nr.22.11/L-21847, tiesa norādījusi, ka pie administratīvās atbildības par pārkāpumu saskaņā ar LAPK 166.^{6}panta otro daļu ir sauktas visas biedrības "/nosaukums/" amatpersonas, kas administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā bija tiesīgas pārstāvēt biedrību, tajā skaitā, /pers. A/.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka norādītajā termiņā līdz 2014.gada 9.jūnijam biedrības "/nosaukums/" gada pārskati par laika periodu no 2010.gada līdz 2013.gadam nav iesniegti, līdz ar to VID amatpersona pamatoti konstatēja, ka ir izdarīts LAPK 166.^{6}panta otrajā daļa paredzētais administratīvais pārkāpums.

Tiesa atzinusi, ka /pers. A/ administratīvais sods piemērots pamatoti un tiesiski un sods ir noteikts LAPK 166.^{6}panta otrās daļas sankcijā paredzētajās robežās.

Par Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2015.gada 16.oktobra spriedumu /pers. A/ (turpmāk spriedumā - sūdzības iesniedzējs) ir iesniedzis apelācijas sūdzību.

Sūdzības iesniedzējs spriedumu uzskata par nepamatotu un atceļamu, tāpēc pārsūdz to pilnā apjomā.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka lietā nav strīds par to, ka biedrība "/nosaukums/" (turpmāk - biedrība) nav iesniegusi gada pārskatus par periodu no 2010. -2013.gada, kā arī nav strīds, ka biedrība ir juridiska persona, kuru vada un pārstāv valde.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka viņam nebija tiesību pārstāvēt biedrību un iesniegt dokumentus vienpersoniski, jo ieraksti biedrību un nodibinājumu reģistrā liecina par to, ka viņam bija tiesības pārstāvēt biedrību tikai kopā ar vismaz pieciem citiem valdes locekļiem.

Lietā pastāv strīds par to vai sūdzības iesniedzēja rīcība veido LAPK 166.^{6}panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Atsaucoties uz Biedrību un nodibinājumu likuma 52.panta trešajā daļā noteikto, sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pienākums sagatavot gada pārskatu un katru gadu to iesniegt, noteikts biedrībai, nevis viņam kā fiziskai personai.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka vienpersoniski viņš nevarēja izdarīt LAPK 166.^{6}panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, jo nevar izvairīties no tāda pienākuma izpildes, kura izpildei nav likumā noteiktā kārtībā pilnvarots. Tā kā biedrības dokumentos nav noteikts amatpersonu pienākumu sadalījums, līdz ar to vienas administratīvās lietas ietvaros vajadzēja vērtēt katras amatpersonas vainas pakāpi LAPK 166.^{6}panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un noteikt sodu atbilstoši vispārīgajiem soda noteikšanas noteikumiem.

Sūdzības iesniedzējs atsaucoties uz spriedumā norādīto, secinājis, ka konkrētajā gadījumā VID nolēma ierosināt administratīvo pārkāpumu lietas atsevišķi katrai amatpersonai, līdz ar ko par vienu un to pašu pārkāpumu tika sodītas vairākas personas, kas viņaprāt neatbilst dubultās sodīšanas aizlieguma principam.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka VID 2014.gada 22.maija brīdinājums Nr.8.46.2/35657 ir bijis adresēts biedrībai nevis viņam personiski. Tā kā viņš šādu paziņojumu nekad nebija saņēmis, līdz ar to nevar būt vainojams minētā brīdinājuma neizpildē un administratīvā pārkāpuma izdarīšanā kas paredzēts LAPK 166.^{6}panta otrajā daļā.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka nekādu faktisku darbību biedrības valdes locekļa amatā nav veicis, nevienu reizi nav aicināts uz biedrības sapulcēm, kā arī nekādus lēmumus biedrības vārdā nav pieņēmis, nekādu biedrībai adresētu korespondenci nekad nav saņēmis.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka no pārsūdzētā lēmuma nav īsti skaidrs, vai viņš ticis saukts pie administratīvās atbildības kā valdes loceklis vai kā fiziska persona līdz ar tu uzskata, ka VID nav izvērtējis administratīvā pārkāpuma subjektu, kā to prasa likums.

Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2015.gada 16.oktobra spriedumu un izbeigt lietvedību.

Motīvu daļa

Saskaņā ar LAPK 289^{21}.pantā noteikto, apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata koleģiāli triju tiesnešu sastāvā, rakstveida procesā un ievērojot šā kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību.

Krimināllietu tiesas kolēģija uzskata, ka sūdzības iesniedzēja iesniegto sūdzību, var izskatīt rakstveida procesā, izvērtējot lietas materiālus.

Krimināllietu tiesas kolēģija novērtējusi apelācijas sūdzības motīvus un pārbaudījusi lietas materiālus atzīst, ka Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2015.gada 16.oktobra spriedums ir likumīgs un pamatots, līdz ar ko ir atstājams negrozīts.

LAPK 289^{13}.panta trešā daļa, pēc kuras prasībām vadās arī apelācijas instances tiesas, nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētie lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais nolēmuma pamatojums ir pilnībā pietiekams. Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un uzskata par nevajadzīgu atkārtoti sniegt izvērstu argumentu izklāstu.

Pārbaudot iesniegtās sūdzības saturu ir redzams, ka apelācijas sūdzībā faktiski ir atkārtoti rajona tiesā iesniegtās sūdzības argumenti, uz kuriem tiesa jau ir sniegusi izvērstus, pilnīgus un pareizus atzinumus.

LAPK 166^{6}.panta otrā daļā paredzēta atbildība par izvairīšanos iesniegt normatīvajos aktos noteiktos gada pārskatus, statistikas pārskatus vai izvairīšanos sniegt statistikas informāciju attiecīgajos normatīvajos aktos noteiktajos termiņos. Pie administratīvās atbilstības ir saucamas un sods ir piemērojams fiziskām personām vai valdes loceklim.

Saskaņā ar Biedrību un nodibinājumu likuma 43.panta otro daļu valde organizē biedrības grāmatvedības uzskaiti saskaņā ar normatīvajiem aktiem un veic citus pienākumus saskaņā ar statūtos noteikto kompetenci.

Biedrību un nodibinājumu likuma 44.panta pirmajā daļā noteikts, ka visiem valdes locekļiem ir pārstāvības tiesības. Valdes locekļi pārstāv biedrību kopīgi, ja statūtos nav noteikts citādi.

Sūdzības iesniedzējs neapstrīd, ka ir viens no biedrības valdes locekļiem.

Sūdzības iesniedzējs nav iesniedzis nekādus pierādījumus tam, ka starp biedrības "/nosaukums/" valdes locekļiem statūtos, vai ar biedrības iekšienē pieņemtiem normatīviem aktiem būtu noteikts pienākumu sadalījums, kas kādam no valdes locekļiem uzliktu par pienākumu iesniegt gada pārskatus, līdz ar ko ir uzskatāms, ka šis pienākums attiecas uz valdi kopumā. Gan pirmās instances tiesa, gan VID ģenerāldirektore savā lēmumā pilnīgi pamatoti ir norādījušas, ka pie administratīvās atbildības ir saukti visi biedrības valdes locekļi, līdz ar ko nav nekāda pamata uzskatīt, ka pret sūdzības iesniedzēju būtu izrādīta atšķirīga attieksme.

Apstāklim, ka sūdzības iesniedzējs faktiski nav darbojies biedrības valdē, nav nekādas nozīmes, tāpat kā nav nozīmes apstāklim, ka sūdzības iesniedzējs nav saņēmis 2014.gada 22.maija brīdinājumu par nepieciešamību iesniegt biedrības gada pārskatus. Nepieciešamība iesniegt gada pārskatus katru gadu ir skaidri un nepārprotami noteikta Biedrību un nodibinājumu likuma 52.pantā, bet nevienā normatīvajā aktā nav noteikta nepieciešamība brīdināt atbildīgās biedrību amatpersonas par atbildību, kas draud pārskatu neiesniegšanas gadījumā.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja norādēm, ka no pārsūdzētā lēmuma nav īsti skaidrs, vai viņš ticis saukts pie administratīvās atbildības kā valdes loceklis vai kā fiziska persona, tiesas kolēģija izskaidro, ka formulējums "fiziska persona " vai "valdes loceklis" ir lietojams atkarībā no tā, kas ir atbildīgs par pārskatu vai informācijas nesniegšanu attiecīgajā administratīvo pārkāpumu pieļāvušā komersanta, organizācijas, biedrības vai politiskās partijas darbībā. Administratīvā pārkāpuma sastāva konstatēšanas procesā tam nav būtiskas nozīmes.

Rīgas rajona tiesas 2015.gada 16.oktobra spriedums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrā daļas 1.punktu, 289.[21]pantu un 289.[22]pantu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2015.gada 16.oktobra spriedumu atstāt negrozītu, bet iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.
Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.
Spriedums sastādīts 2016.gada 23.maijā.

Tiesnesis G.Kveska

Tiesneses L.Šteinerte
I.Vīgante